

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Jana Čížka v právní věci

žalobkyně: **H. K.,**
bytem X,

proti
žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze,**
se sídlem Pod Sídlištěm 9, Praha,

za účasti
osoby zúčastněné na řízení: **K. J.,**
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2019, čj. ZKI PR-O-80/988/2018-17,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2019, čj. ZKI PR-O-80/988/2018-17, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá, aby soud zrušil shora uvedené rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj,

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. M.

katastrálního pracoviště M. (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 22. 8. 2018, čj. OR-269/2018-206-27 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím nebylo výrokem 1 vyhověno nesouhlasu žalobkyně s provedením opravy, neboť se jedná o chybu v katastrálním operátu podle § 36 odst. 1 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů. Výrokem 2 bylo stanoveno, že v souboru geodetických informací v katastrálním území O. bude i nadále evidováno geometrické a polohové určení pozemků p. č. X, X, X, X, X, X, X, X a X podle neměřického záznamu č. X.

2. Dle žalovaného se jednalo o chybný údaj katastru, který vznikl zřejmým omylem při vedení a obnově katastru a který správní orgán I. stupně opravil v souladu s § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Konkrétně šlo o chybné geometrické a polohové určení na základě původního výsledku zeměměřické činnosti (geometrický plán čj. X). K námitkám žalobkyně mimo jiné uvedl, že z porovnání zobrazení hranic parcel v mapě pozemkového katastru a v mapách následných pozemkových evidencí s obsahem zmíněného plánu byl zřejmý posun hranic jižním směrem, přičemž hranice nenavazovaly na stávající hranice parcel. V daném případě byly dány podmínky pro opravu chyby v katastru podle § 36 katastrálního zákona.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

3. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného v celém rozsahu pro nezákonnost, nesprávnost a nepřesvědčivost, což jej činí nesrozumitelným a nepřezkoumatelným. Řízení bylo zatíženo vadami, které měly za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.
4. Žalobkyně namítla, že správní orgány obou stupňů nijak neodůvodnily, jak konkrétně byla způsobena lidským činitelem chyba v katastrální mapě. Neprokázaly tedy jednoznačně, že k zápisu chybného údaje došlo zřejmým omylem. Žalovaný k tomu v napadeném rozhodnutí neuvedl žádné relevantní skutečnosti. Správní orgány obou stupňů vůbec nevypořádaly s tím související námitky žalobkyně.
5. Žalobkyně v odvolání namítla jako zásadní skutečnost, že chyba měla vzniknout před 1. 4. 1964, s čímž se žalovaný vypořádal nesprávně (srov. rozsudek NSS ze dne 5. 9. 2012, čj. 1 As 43/2012 – 55).
6. Závěrem žalobkyně uvedla, že hranice mezi pozemky p. č. X a X byla nezměněna od roku 1947. Není proto jasné, proč chyba nebyla opravena dříve.
7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobkyně v žalobě pouze zopakovala námitky uplatněné ve správním řízení. Žalovaný se s nimi zcela dostatečně vypořádal v napadeném rozhodnutí (viz strany 7-10). Skutečnost, že chyba se v evidenci nacházela už od roku 1947, byla způsobena tím, že pracovníci správních orgánů při tvorbě pozemkových evidencí dostatečně neprošetřili veškeré podklady včetně geometrického plánu čj. X.
8. Osoba zúčastněná na řízení ve vyjádření k žalobě uvedla, že žalobkyně od léta 2017 staví plot s betonovou podezdívkou, aniž by disponovala příslušným povolením a jejím souhlasem. Tím žalobkyně svévolně zabrala část pozemku, který nikdy neměla ve vlastnictví. Osoba zúčastněná na řízení dále poukázala na to, že sestra žalobkyně nechala v roce 2015 vypracovat geometrický plán č. X, který vycházel z geometrického plánu z roku 1941. Podáním ze dne 8. 11. 2019 osoba zúčastněná na řízení doplnila, že návrh na opravu podala sama, nikoliv žalobkyně. Soudu dále předložila rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 22. 10. 2019.

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. M.

9. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání; žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobkyně udělila souhlas *implicitě*, neboť na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nesdělila, že nesouhlasí s rozhodnutím věci bez jednání.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

10. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
11. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout i bez námítky, soud neshledal.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

12. Dne 19. 2. 2018 osoba zúčastněná na řízení požádala správní orgán I. stupně o opravu katastrálního operátu pozemku p. č. X z důvodu sporu o hranici s pozemkem p. č. X, kde žalobkyně staví bez povolení plot. K žádosti přiložila kontrolní měření provedené geodetem ze dne 15. 2. 2018. Při porovnání s geometrickým plánem z roku 1941 bylo zjištěno, že stávající digitální zakres neodpovídá skutečnosti.
13. Správní orgán I. stupně vydal dne 19. 3. 2018 oznámení o opravě chyby v údajích katastru nemovitostí. V souboru geodetických informací opravil zakres hranic mezi parcelami katastru nemovitostí týkající se mimo jiné parcely žalobkyně p. č. X. V odůvodnění uvedl, že k chybnému zakresu došlo při zpracování obnovy operátu převodem souboru geodetických informací do digitálního vyjádření v roce 2013. Hranice byly nakresleny podle transformovaného rastru mapy pozemkového katastru. Nebyl vzat v úvahu geometrický plán čj. X, jímž byla vytvořena parcela p. č. X. Správní orgán I. stupně vyhotovil neměřický záznam č. X, podle něž byl zakres hranice opraven s využitím výsledků zeměměřické činnosti v geometrickém plánu čj. X. Následně chybu opravil, neboť je zřejmé, že se jedná o chybu v údajích katastru podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona.
14. Žalobkyně dne 13. 4. 2018 vyjádřila s uvedenou opravou nesouhlas. K chybnému zakresu mělo dojít daleko dříve (viz zakres hranice pozemku z roku 1947). Žalobkyně má za to, že se nejedná o chybu podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona, neboť původní zakres hranice je dostupný přes 70 let.
15. Dne 14. 5. 2018 správní orgán I. stupně oznámil žalobkyni zahájení řízení ve věci opravy chyby v katastrálním operátu a poučil ji o jejích právech podle § 36 správního řádu.
16. Dne 22. 8. 2018 správní orgán I. stupně vydal prvostupňové rozhodnutí. V odůvodnění uvedl, že oprava zakresu provedená na základě neměřického záznamu č. X je správná, neboť zakres hranic nově vzniklých parcel navazuje na zakres hranic přiléhajících stavebních parcel tak, jak to bylo zakresleno v původním geometrickém plánu z roku 1941. Tato oprava je tedy dokončením opravy započaté v roce 2015.
17. Žalobkyně napadla prvostupňové rozhodnutí odvoláním, v němž argumentovala obdobně jako v projednávané žalobě. V doplněných odvolání navíc namítla, že opravou chyby v katastrálním operátu lze opravit chyby vzniklé jen od 1. 4. 1964.
18. Dne 21. 1. 2019 žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí.

Posouzení žalobních bodů

19. Podle § 5 odst. 1 a odst. 2 písm. a) katastrálního zákona je obsah katastru uspořádán v katastrálních operátech podle katastrálních území. Katastrální operát tvoří mimo jiné soubor geodetických informací, který zahrnuje katastrální mapu a její číselné vyjádření.

Podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona opraví katastrální úřad na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu chybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru.

Podle § 36 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona opraví katastrální úřad na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu chybné údaje katastru, které vznikly nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.

Podle § 36 odst. 3 katastrálního zákona doručí katastrální úřad oznámení o provedené opravě nebo o tom, že opravu na návrh neprovedl, protože se nejedná o chybu, vlastníkovi a jinému oprávněnému. Podle odst. 4 téhož ustanovení, sdělí-li do 30 dnů od doručení oznámení vlastník nebo jiný oprávněný katastrálnímu úřadu, že s provedenou opravou nebo s tím, že se nejedná o chybu, nesouhlasí, vydá katastrální úřad rozhodnutí ve věci.

Podle § 44 odst. 2 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), ve znění pozdějších předpisů, opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, a to geometrické a polohové určení, číslo parcely, údaj o právu, upozornění, druh pozemku, způsob ochrany nemovitosti, způsob využití nemovitosti, údaj o budově včetně údaje o její dočasnosti, údaj o jednotce, cenový údaj a údaj pro daňové účely na základě původního výsledku zeměměřické činnosti nebo listiny, která byla podkladem pro zápis tohoto údaje do katastru, a v případě chyby vzniklé zřejmým omylem při obnově katastrálního operátu i na základě výsledků zjišťování hranic.

Podle § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky chybné geometrické a polohové určení, které vzniklo nepřesností při podrobném měření a zobrazení předmětu měření v katastrální mapě, nejde-li o případy podle odstavce 2, opraví katastrální úřad na základě a) výsledku zeměměřických činností, který je využíván pro vyznačení příslušného předmětu polohopisu do katastrální mapy, a b) písemného prohlášení vlastníků pozemků, že hranice pozemků nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna. Podpisy na písemném prohlášení podle písmene b) musí být úředně ověřeny; to neplatí, pokud ověřovatel, který ověřil výsledek zeměměřické činnosti podle písmene a), na tomto prohlášení písemně potvrdil, že vlastníci dotčených pozemků, jejichž totožnost zjistil, před ním prohlášení podepsali.

20. Z § 36 odst. 1 katastrálního zákona plyne, že opravu nesprávnosti v polohovém a geometrickém určení parcely, tedy též ve vyznačení hranice mezi parcelami, lze provést ve dvou případech. Prvním z nich je, že se jedná o důsledek zřejmého omylu při vedení či obnově katastru nemovitostí. Druhým je nepřesnost při promítnutí předmětu měření do katastrální mapy, jejíž příčina nespočívá ve zřejmém omylu. Odlišovat tyto dva případy není bez účelu, neboť katastrální vyhláška v § 44 odst. 2 a 3 klade rozdílné podmínky na provedení opravy pro každý z případů. Jelikož nebylo předloženo písemné prohlášení vlastníků pozemků p. č. X a X o nespornosti hranice pozemků, které je podmínkou pro provedení opravy chyby dle § 36 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona, jak plyne z § 44

odst. 3 katastrální vyhlášky, je zřejmé, že oprava mohla být v daném případě provedena pouze za podmínek § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. To ostatně plyne i z odůvodnění rozhodnutí žalovaného.

21. Předmětem sporu v projednávané věci je, zda je nepřesná evidence hranic mezi pozemky p. č. X a X zřejmým omylem při vedení a obnově katastru podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, a pokud ano, zda je možné tuto chybu napravit postupem podle citovaného ustanovení, přestože vznikla nepřesným záznamem geometrického plánu z roku 1941. Zatímco správní orgány obou stupňů si na obě otázky odpověděly kladně, žalobkyně jejich názor odmítla a trvá na zachování sporné hranice ve stavu před opravou chyby.
22. Nejvyšší správní soud se řízením o opravě chyby v katastrálním operátu v minulosti opakovaně věnoval. Byť se velká část jeho dosavadní judikatury vztahuje k předchozí právní úpravě opravy chyby v katastru zakotvené v § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, lze z této judikatury vycházet, jelikož právní úprava byla převzata do současného katastrálního zákona v téměř nezměněné podobě. Například v rozsudku ze dne 24. 4. 2013, čj. 7 As 131/2012 – 32, k tomu uvedl: *„Řízení o opravě chyb v katastrálním operátu (§ 8 odst. 1 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky) [pozn.: § 36 odst. 1 současného katastrálního zákona] slouží k uvedení údajů katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin. Opravou má být pouze dosaženo souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji. Katastrální úřad tak posuzuje toliko soulad zakreslení hranice v katastrální mapě s podklady, které má k dispozici. Stáří podkladů, s nimiž není zakreslení hranice v souladu, přitom nehraje roli.“*
23. K opravě chyby v katastru vzniklé zřejmým omylem Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 13. 4. 2017, čj. 10 As 307/2016 – 38, uvedl: *„Z konstantní rozhodovací praxe NSS vyplývá, že k opravě chyby v katastru dle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona může katastrální úřad přistoupit jen tehdy, pokud byla hranice mezi pozemky zakreslena v katastru v důsledku zřejmého omylu pracovníka katastru v rozporu s podkladovými listinami, které má k dispozici. O omyl zřejmý se jedná pouze v případě, že je chyba v katastru naprosto evidentní. Chyby v katastru, k jejichž zjištění se katastrální úřad neobejde bez podrobného zkoumání právní a skutkové stránky případu, nejsou způsobeny zřejmým omylem. Vedle toho pouhý nesoulad mezi hranicí v katastru evidovanou a v terénu skutečně užívanou není důvodem pro opravu údajů zapsaných v katastru.“* (srov. též rozsudek NSS ze dne 25. 4. 2018, čj. 8 As 209/2017 – 43).
24. V daném případě byl podkladovou listinou pro zápis do tehdejšího pozemkového katastru geometrický plán čj. X. Lze souhlasit se správními orgány, že se jedná o zřejmý omyl, neboť chybný zákres v rozporu s uvedeným plánem je naprosto evidentní již při srovnání tohoto plánu a map ve veškerých následných evidencích, na což správní orgány poukázaly ve svých rozhodnutích. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí vysvětlil, že geometrickým plánem č. X byly odděleny části parcel pozemkového katastru č. X, X a X tak, že jednotlivé hranice navazovaly na lomové body tehdy již existujících parcel st. X, st. X, st. X, pp. X, X, X, X, st. X a st. X. Při zakreslování geometrického plánu do **tehdejší mapy pozemkového katastru** byly hranice vyneseny **chybně**, neboť byly posunuty jižním směrem. Hranice nově vzniklých parcel tak již nenavazovaly na existující hranice. Tento chybný zákres byl přenesen do následujících evidencí, v padesátých letech do mapy „Jednotné evidence půdy“ a dále při překreslování mapy do souvislého zobrazení do mapy evidence nemovitostí. Později byl zákres převzat do katastrální mapy vedené na PET

foliích a následně do operátu digitalizované mapy při obnově operátu přepracováním v roce 2013. V roce 2015 byl v rámci vyhotovování geometrického plánu č. X podán návrh na opravu geometrického a polohového určení pozemků p. č. X, X, st. X, st. X a st. X. Tento návrh vycházel z geometrického plánu č. X s tím, že jeho zákres byl do map proveden chybně. S touto opravou geometrického a polohového určení byli obeznámeni všichni vlastníci dotčených parcel a nikdo proti ní nepodal nesouhlas. Správní orgán I. stupně v současném řízení vytvořil neměřický záznam č. X, jímž provedl testování délek mezi lomovými body parcel z digitalizované katastrální mapy před provedenou opravou a z digitalizované katastrální mapy po provedené opravě s délkami z geometrického plánu č. X. Žalovaný pak na straně 7 napadeného rozhodnutí pro větší názornost zopakoval zjištění popsaná stručně již v prvostupňovém rozhodnutí (viz stranu 2 tohoto rozhodnutí). Žalovaný uvedl, že je zcela zřejmé, že hranice parcel určené v geometrickém plánu č. X **byly zaevidovány do pozemkového katastru chybně**, neboť nenavazují na již existující vlastnické hranice parcel tak, jak je zobrazuje uvedený plán. Stejným způsobem byly hranice parcel zobrazeny i v mapách následných pozemkových evidencí, jak prokazují zachované záznamy, které jsou obsahem správního spisu.

25. Správní orgány jasně identifikovaly, kdy a jak k chybě došlo, tedy při záznamu geometrického plánu č. X do mapy pozemkového katastru v roce 1942 (číslo deníku X pozemkové knihy). Chyba se tedy stala na samotném počátku při záznamu nově oddělených parcel do pozemkového katastru. Následně, jak byla mapa pozemkového katastru přebírána do dalších mapových děl (mapa JEP, mapa evidence nemovitostí, mapa katastru nemovitostí), byla tato mapa přebírána včetně chyby, k níž došlo v roce 1942.
26. Nejvyšší správní soud se v rozsudku ze dne 5. 9. 2012, čj. 1 As 43/2012 – 55, zabýval otázkou „časové působnosti“ institutu opravy chyby v katastrálním operátu, tedy tím, zda lze tímto postupem opravit i chyby, které vznikly nejen při vedení katastru nemovitostí, jenž vznikl dne 1. 1. 1993, ale též při vedení evidence nemovitostí či předchozích pozemkových evidencí (např. pozemkového katastru). Dospěl k závěru, že operát evidence nemovitostí se stal operátem katastru nemovitostí, a proto lze v rámci opravy chyby v katastrálním operátu provést i opravu chyb, k nimž došlo při vedení evidence nemovitostí po 1. 4. 1964. Naproti tomu chyby, k nimž došlo před tímto obdobím při vedení dřívějších pozemkových evidencí, včetně vedení pozemkového katastru, nelze vzhledem k diskontinuitě těchto evidencí s evidencí nemovitostí zakládanou od 1. 4. 1964 opravovat jako chybu v katastrálním operátu (viz bod 21 citovaného rozsudku).
27. Žalovaný si je této judikatury vědom, nicméně se domnívá, že se vztahuje toliko na opravu zápisu právních vztahů, nikoliv na opravu nesouladu hranice pozemků vyznačené v mapě s podklady, které mají katastrální úřady k dispozici (viz str. 11 napadeného rozhodnutí). V tom se však žalovaný mylí, neboť použitelnost výše reprodukováného právního názoru Nejvyššího správního soudu je univerzální, tedy týká se všech typů chyb v katastrálním operátu. Žalovaný se dovolává rozsudku NSS čj. 7 As 131/2012 – 32, podle nějž řízení o opravě chyb v katastrálním operátu slouží k uvedení údajů katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin, přičemž stáří podkladů, s nimiž není zakreslení hranice v souladu, nehraje žádnou roli. Žalovaný si podle soudu vyložil tento právní názor Nejvyššího správního soudu nesprávně, neboť nepřihlédl ke skutkovým okolnostem, za nichž byl vysloven, přičemž právě tyto skutkové okolnosti ovlivňují rozsah platnosti tohoto názoru.

28. Soud nejprve uvádí, že v rozsudku čj. 7 As 131/2012 – 32 nezaujal Nejvyšší správní soud právní názor, že průběh hranice vyznačený v katastru nemovitostí lze opravit na podkladě dostupných listin bez ohledu na to, kdy k chybě při vedení pozemkové evidence došlo. V případě, který posuzoval uvedený soud, byla hranice parcel určena geometrickým plánem z roku 1933, přičemž do mapy pozemkového katastru byla tato hranice zakreslena správně. Mapa pozemkového katastru pak byla podkladem pro zhotovení měřického operátu evidence nemovitostí, přičemž v tomto operátu byla hranice parcel zakreslena nesprávně. Třebaže se nepodařilo identifikovat, kdy a jak k pochybení došlo, bylo prokázáno, že se nejedná o chybu při vedení pozemkového katastru, neboť chyba se projevila až v měřickém operátu evidence nemovitostí, tedy po 1. 4. 1964. Za této situace tedy bylo možné předpokládat, že se jedná o chybu, k níž došlo při vedení operátu evidence nemovitostí (např. k ní mohlo dojít při zakládání evidence nemovitostí), jenž se stal dnem 1. 1. 1993 katastrálním operátem. Nejvyšší správní soud tedy vycházel z toho, že k chybě došlo po 1. 4. 1964; připuštění provedení opravy chyby v katastrálním operátu tedy není v rozporu s rozsudkem NSS čj. 1 As 43/2012 – 55. Závěr Nejvyššího správního soudu, že oprava má být provedena podle geometrického plánu z roku 1933, který je jediným výsledkem zeměměřické činnosti dotýkajícím se daných parcel, není nijak v rozporu s pravidlem, že lze provést opravu pouze takových chyb, k nimž došlo po 1. 4. 1964. Je totiž třeba odlišovat dvě otázky, a to kdy k chybě při vedení pozemkové evidence došlo a na podkladě čeho má být chyba opravena. Závěr, že opravit lze pouze chybu při vedení evidence nemovitostí, resp. katastru nemovitostí, k níž došlo po 1. 4. 1964, se nevylučuje s tím, aby oprava byla provedena na základě podkladů vzniklých (a do pozemkové evidence zaznamenaných) před tímto datem.
29. Nejvyšší správní soud vyjádřil právní názor, že nelze provést opravu chyby v katastrálním operátu, pokud chyba vznikla vedením pozemkových evidencí před 1. 4. 1964, i v případech, kdy chyba spočívala v nesprávně vyznačené hranici mezi parcelami (kromě již citovaného rozsudku čj. 1 As 43/2012 – 55 viz rozsudky ze dne 18. 7. 2013, čj. 9 As 164/2012 – 48, a ze dne 16. 11. 2018, čj. 2 As 299/2017 – 29). Žalovaný se tedy v napadeném rozhodnutí odchýlil od judikatury Nejvyššího správního soudu, která na posuzovanou věc přímo dopadá, aniž by předložil jakýkoliv přesvědčivý argument, jímž by vyvrátil její správnost.
30. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí dále uvedl, že v roce 2013 byla provedena obnova katastrálního operátu přepracováním, při které byly hranice parcel určené v geometrickém plánu čj. X převzaty do digitalizované katastrální mapy dle jejich zobrazení v mapě pozemkového katastru. Hranice byly určeny vektorizací transformovaného rastru mapy pozemkového katastru, tedy nebyl dodržen postup předepsaný v návodu Českého úřadu zeměměřického a katastrálního pro obnovu katastrálního operátu, podle něhož se souřadnice přednostně určují výpočtem z původních výsledků zeměměřických činností a teprve pokud to není možné, se přistoupí k vektorizaci mapových podkladů ve formě rastru. V důsledku tohoto chybného postupu tak nedošlo k opravě chyby, kterou lze provést v rámci obnovy katastrálního operátu přepracováním dle § 63 odst. 3 písm. c) vyhlášky č. 26/2007 Sb. K tomu soud uvádí, že chyba v katastrálním operátu, která byla v roce 2018 opravena, nevznikla v roce 2013. Žalovaný pouze vysvětlil, že tato chyba měla být odhalena již v roce 2013. Opravu chyby v katastrálním operátu lze provést v rámci obnovy katastrálního operátu v souladu s § 55 odst. 2 písm. c) katastrální vyhlášky [§ 63 odst. 3 písm. c) vyhlášky č. 26/2007 Sb. účinné v době provádění obnovy katastrálního operátu] pouze za podmínek § 36 katastrálního

zákona. Pokud tedy soud výše dospěl k závěru, že zjištěnou chybu v katastrálním operátu nelze opravit v režimu § 36 katastrálního zákona, nebylo by ji možné opravit ani v rámci obnovy katastrálního operátu. Skutečnost, že chyba v obnovovaném katastrálním operátu byla převzata do obnoveného katastrálního operátu, neznámá, že by ji bylo možné opravit v režimu § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona jako chybu, která nastala zřejmým omylem při obnově katastrálního operátu.

31. V neposlední řadě je třeba dodat, že částečné provedení opravy chyby, která vznikla v roce 1942, ve vztahu k jiné části hranic pozemku p. č. X v roce 2015 neznámá, že by katastrální orgány měly provést opravu chyby ve vyznačení další části hranic pozemku p. č. X, nejsou-li pro to splněny zákonné podmínky. Potřebou „dokončit opravu započatou v roce 2015“ nelze opodstatnit provedení opravy chyby v katastrálním operátu mimo rámec vymezený § 36 katastrálního zákona.
32. Soud proto uzavírá, že oprava chyby byla v daném případě provedena v rozporu s § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, neboť chyba nevznikla při vedení či obnově katastru nemovitostí. Žalobní bod je důvodný.
33. Případné spory o vlastnické právo k části pozemku, které vznikly či vzniknou z důvodu chyby, k níž došlo v roce 1942 při zápisu nově vytvořených pozemků do pozemkového katastru a která zprostředkovaně ovlivňuje i to, jak má být hranice mezi parcelami evidována v katastru nemovitostí v současnosti, je třeba řešit v občanském soudním řízení. Rozhodnutí civilního soudu pak může být titulem pro změnu zápisů v katastru nemovitostí, jimiž bude evidenční stav uveden do souladu se skutečným stavem právních vztahů (srov. rozsudek NSS čj. 1 As 43/2012 – 55, bod 22).

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

34. Vzhledem k výše uvedenému zrušil soud napadené rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a vrátil mu věc k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
35. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla ve věci plně procesně úspěšná, a proto má právo na náhradu nákladů, které jí v řízení vznikly. Náklady spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v této výši do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.). Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soud v tomto soudním řízení neuložil žádné povinnosti (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení

soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. listopadu 2020

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu